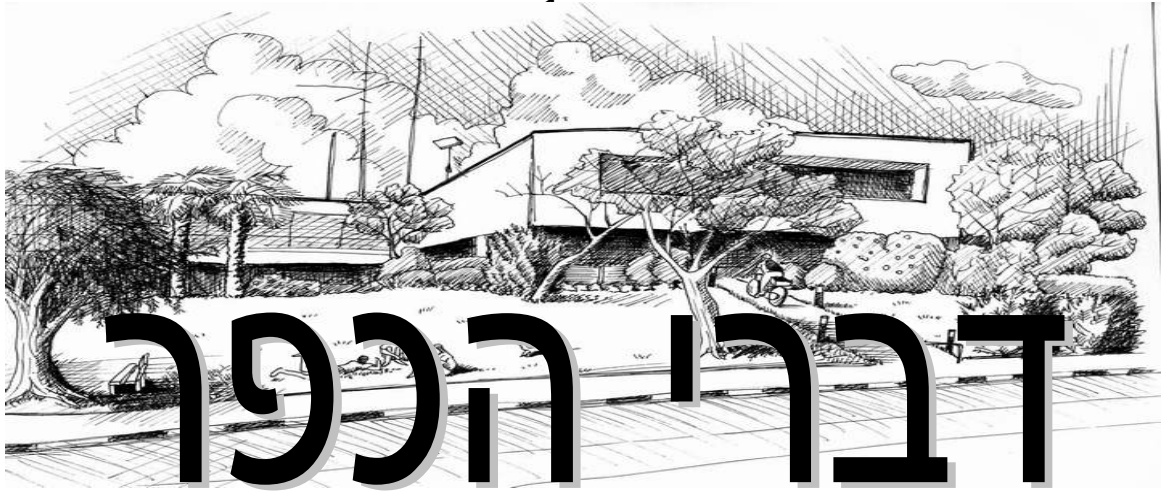

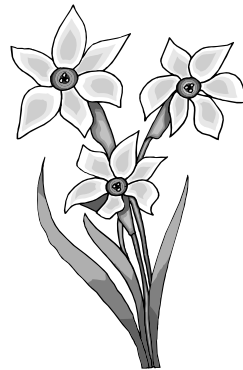
נרקיסים

ביקשתי לי נרקיס
זכר לאהבה שהיתה
ופרחה לה.
וחייתי.
אני לא יודעת לחכות.

והנה הוא בדלת ביתי
עם זר נרקיסים
לבן וצהוב
ומציף
ומופלא.

עברו ימים
נרקיסים הם לי לב
שפועם שגשג
נבלו הפרחים
נותר רק הריח
הזיכרון

ושוב הוא בדלת ביתי
זר נרקיסים
לבן וצהוב זורח

בתוך יד חזקה
אחד הפרחים נקוף ראשו
זה מה שנקרא HEAVY TOP
הוא אמר והלך
עם חיוך ביישני
ילד מאושר שקטף לי פרח
כדי להרנין את לבי
הוא זכר שאמרתי
נותרתי עם הזר בידי
נרגשת.

והיום גשם זלעפות
פתחתי את דלת ביתי
על כסא על מרפסת
זר נרקיסים
מונח יפהפה
בלי טכס
רק יופי טהור
ורیح מציף
ושוב דמעה של אושר.
ותודה.

שושנה ש.

גיליון מס' 2087 * כ"ה בשבט תשס"ח * 1 בפברואר 2007

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

גב' הילדה ברק רות איתם (נכדה-ארנברג)	3.2	גליל רוזנקרנץ אסתר חרוש (נינה-וوترמן) גלית סולומון	7.2
בוב ויניו קשת בן חיים (נכדה) ליהי רוזנקרנץ	4.2	לירון סגנס נופר כהן (נכדה-מרקס) דניאל ארנברג (נכדה) מיטל גלוק	8.2
רותי ארז איה פרחי (נכדה-וوترמן) נעם שגב-קרופר שני שוער (נכדה עמית)	5.2	אילן מדינה	9.2
איליין איסטון טל אשכנזי אור-משה פרחי (נכד-וوترמן)	6.2		

ימי נישואין

פנינה וירון זאבי	8.2
פם ורפי שיינגזיכט	9.2

בשבוע שעבר נפלה טעות דפוס בעלון מס. 2086, ועל כך אני מתנצלת.
מזל טוב לשוש ס. בת ה-70 ולבני משפחתה החוגגים לה. ש.ש.

נזכור			
כח	בשבט תשמ"ח	16.2.88	מר אברהם רזניק
ל	בשבט תשכ"ד	13.2.64	גלעד היימן
ל	בשבט תש"ן	25.2.90	שלום דויס
ד	באדר א' תשס"א	27.2.01	מר אמיל פרנק
ד	באדר א' תשמ"ז	5.3.87	צבי לוינסון

פירורים של חדשות

או פתיתי שלג

ירדתי לראות מה טבלת הגשם מראה וכמה גשם ירד לנו בימים האחרונים, אמנם לאט לאט אבל מי יודע אולי עוד נצליח להגיע לקו הממוצע בינתיים אנחנו עומדים על 166 מ"מ ויש מקום לעוד והרבה גשם. אז צרפו עוד תפילה קטנה לצרור התפילות היומי שלכם, שירד עלינו עוד גשם וימלא את כל הימים המאגרים והנחלים במים רבים. אז מה היה לנו בשבוע שחלף.

ראשית, נברך את דורית ר. השותפה שלנו לטור זה, בברכות חמות והמון איחולים ליום הולדתה ה-50. שתזכי לעוד שנים של אושר בריאות ושמחת חיים. שאור גדול ימלא את חייך ושהכל יעבור בקלות נועם ורוגע. המון המון מזל טוב מכולנו.

ביום שישי האחרון הוזמנו בני המצווה לקבלת שבת וקידוש בקהילת "ואהבת" שהיא הקהילה הקונסרבטיבית בזיכרון יעקב. את הקידוש והתפילות ניהל הרב אלישע וולפין, שהוא כמובן רב הקהילה. המפגש היה מלא בחום אהבה וקבלה. התפללנו שרנו וברכנו על בואה של השבת. גם קצת למדנו על השבת ובכלל על מסורת והתכבדנו. לסיכום היה מעניין ומרגש. המפגש הזה היה כאחת מ-13 המשימות שהנערים עוד יחוו בשנת הבר המצווה, - מפגש עם קהילה אחרת.

מזג האוויר ושנת השמיטה לא הפריעו לחגיגות ט"ו בשבט בבית ספר מבוא גליל. התלמידים זכו ליום פתוח בנושא ט"ו בשבט, וחזרו הביתה עם עציצים מרהיבים של אמנון ותמר, חרציות ועוד מיני יצירות שקשורות לחג. בקיצור חג זה חג ושום דבר לא יעצור את הסיבה שלנו לבלות לחגוג ולאכול מטוב הארץ.

בגלל מזג האוויר הקר והסגרירי, הטיולים שאורגנו נדחו למועד אחר. בבית ספר "עמק החולה" ציינו את ט"ו בשבט בצורה קצת שונה, שם חילקו את תעודות חצי השנה (סיבה למסיבה) אז יש כאלה שמחייכים ויש שקצת פחות, לא נורא יש עוד חצי שנה לשפר ציונים, ולהראות לעצמכם ולהורים למה את מסוגלים.

ברוכה השבה לקרול לופוב שהלכה לחפש קצת שמש, חברים, אוכל טוב, וחופש בצד השני של העולם, ובילתה את שלושת השבועות האחרונים בתאילנד. בהחלט נראה עליה שהיא נהנתה וטיילה כמו שצריך. עכשיו היא שוב איתנו מתמודדת עם הקור הגשם והחורף.

כמו כן נברך את פרל בן עטר שנסעה לחופשה בת שבוע לאנגליה, לחגוג את יום הולדתו ה-80 של אחיה, היא מספרת שהיה שם יותר חם ונעים מאשר כאן. אז מי אמר שהדשא של השכן ירוק יותר????.

מזג האוויר הקריר לא הפריע לקבוצת הוותיקים הקבועה שיצאו שוב לטייל. הפעם הם הדרימו ויצאו לקיבוץ בית אלפא, שם חזו במופע אור קולי, שגילה בסופו את הפסיפס המרהיב שנמצא בקיבוץ. אחר כך נסעו לגן גורו לבקר את הקנגרו והחיות האוסטרליות שחיות שם ובדקו שמטפלים בהם יפה, הם ניצלו את קרני השמש החורפית ונהנו מפיקניק ארוחת צהריים, שדאגו להביא מהבית, וכמו תמיד כולם חזרו עייפים אך מרוצים עד מאד. להתראות בטיול הבא.

בערב שישי בקופי פאב הנעימו לנו בני משפחת ווגנר וחבריהם את הזמן, בשירה ומנגינה. האווירה כתמיד היתה נעימה ומקסימה וכל אלה שהגיעו נהנו מאד. נשאלת רק השאלה מתי המופע הבא...

דיירים חדשים בשכונת הוותיקים, ברכות לביני מיכל נויה ויהלי, שעברו לגור בביתה של מריון ז"ל, והתקבלו בהרבה חום ואהבה בשכונה. למשפחה הצעירה נאחל שיזכו לראות הרבה אהבה שמחה הצלחה ובריאות בביתם החדש.

אחרי כמה שבועות שעברנו לקופה השניה במרכזית ונעזרנו בהמון סבלנות, הגיע המחשב החדש. עכשיו אנחנו נעזרים בעוד קצת סבלנות עד שהצוות ילמד את התוכנה החדשה ואת כל חידושים שיש בה. לצוות המרכזית נותר לאחל שהטכנולוגיה החדשה לא תשגע אתכם.

למי שלא נרשם עדין לטיול משק לשנת ה-60, זה הזמן בסוף השבוע הזה נסגרת ההרשמה, למי שעדין לא ברור לאן ומתי אפשר כמובן לפנות לצוות הם ישמחו לתת תשובות לכל שאלה, בצוות יעל.ש. אבלין. גדי. נירה. לאה. וקרול ב.

זהו זה להפעם את החדשות שאתם רוצים שנפרסם, ספרו לשר קסדן שכותבת לנו בשבוע הבא. שימרו על עצמכם זיכרו לחייך ולהגיד מילה טובה ולהודות על מה שיש, סוף שבוע ושבת של אור חום אהבה ושלווה לכולנו.

בברכה ארי שטיינר ובני ובנות המשפחה.

טוב היה לחזור... ושוב ללכת

טוב היה לחזור לכאן אחרי הרבה שנים של עיר גדולה וחול. עזר לי מאוד בתקופה בה למדתי.

כאן מצאתי שוב את השקט אליו התגעגעתי, את האנשים שאני מכירה, את נוף הילדות השקט והמרגיע, עם האהבה והאיכפתיות.

רוצה להודות לכם, על הפירגון במילים, בקניית המוצרים

שעשיתי עבורכם, שעזרו לי לקיים את עצמי בתקופה שלא היתה לי עבודה מסודרת.

והגיעה עת שוב ללכת...

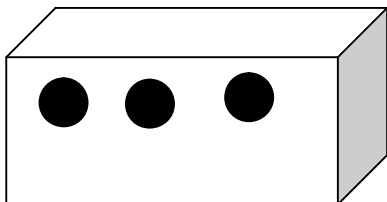
לורנס אישי ואני היינו מאוד רוצים להישאר כאן בצפון. ניסינו, חיכינו, אבל

המציאות היא שאין כאן מקומות עבודה במקצועות שלנו.

על כן, נאלצים אנו לומר שלום, ועוברים לגור במרכז הארץ – שם יש את הכל, מלבד הדברים המוכרים והטובים שמנתי.

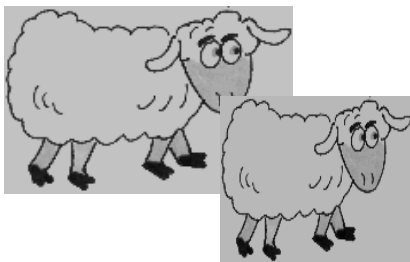
מודה, ותודה, להתראות לכם

עדיה. וגם לורנס שהתאהב אף הוא במקום הזה.

"צייר לי כבשה"

לכל חברי כפר הנשיא

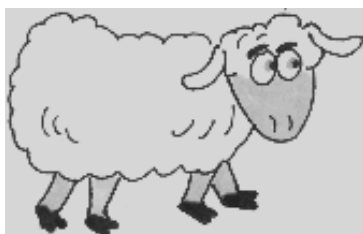
השלב הבא הגיע, בדרך להחזרת העדר לקיבוץ.

אנו מכריזים על פתיחת המכרז, ומבקשים מכם לצייר כבשה (מספיקה צלילית של כבשה).

הכבשה הזוכה, תשמש כמודל ליצירת עדר הכבשים החדש של כפר הנשיא (את הכבשים נחתוך בגודל טבעי מתוך לוחות פלדה).

את המתמודדות לכבשת ה-60 ניתן לשים בתא הדואר 157 מיה (סולומון) טיקוצ'נסקי או לשלוח באי-מייל ל:

einatpalma@hotmail.com

הפנינג ט"ו בשבט

שלום לכולם,
אנחנו מזמינות אתכם להגיע בשבת הקרובה בשעה 10.00 למשק הילדים (או לחדר האוכל במקרה גשם וקור - ניידע אתכם).

מה יהיה לנו שם?

- בית קפה+תה (חינם) עם עוגות ט"ו בשבט, פירות יבשים, מרק ירקות וצמחי בר.
- הפינה של ארי שטיינר - נקשט עציצים, נשתול בהם פרחים וניקח הביתה.
- הפינה של נעמי בן שטרית - מסר רוחני. נעמי היא מורה רוחנית שגרה כרגע במחניים. נוכל לקבל ממנה מסר להתפתחות אישית בעזרת תיקשור וקלפי מודעות (טארוט). אפשר לבוא עם או בלי נושא מוגדר.
- הפינה של ניסן פלמה - פסל ממוחזר. אספנו ועדיין אוספים בעזרתכם, חומרים וחפצים למחזור (בקופסא בכניסה למרכזית), מהם ניצור ביחד פסל שיהיה מורכב מכל היצירות הפרטיות שלנו.
- הפינה של אורה המר ומעין פלמה - מעגל הקשבה. בשעה 11.30 לאחר הטקס. אורה ומעין מזמינות אתכם למעגל הקשבה בסגנון אינדיאני עתיק. בזמן הטקס נקבל הסבר מפורט יותר.
- הכנת פיתות עם תוספות.
- פינת ציור בגירי שמן מפתים.
- הפינה של גדי עמית - טיול. גדי מזמין אותנו לטיול לאבן התותח, בתקווה שגם השמיים יהיו מזמינים באותה שבת.

לא יהיו כלים חד פעמיים (אקולוגיה) ולכן לאחר השימוש נשטוף ונחזיר למקום.

איזה כיף יהיה.

גבי, צילה, דנה

סיפור לזכרו הבלתי נשכח של ג'ק (נורטון) בן נתן

ובכן, בואו ונזכר לרגע ביחד, בימים בהם טרם הייתה טלביזיה בכל בית והימים ימי רדיו בלבד. השעשוע המרצד היחידי, שהעניק הזדמנות לחבר העייף מעמל השבוע בגד"ש להירדם מול מסך, היה בשבת כשהיו מקרינים את הסרט השבועי בחדר האוכל.

באותה תקופה שלטה בעסקי הזוהר "מחלקת הקולנוע" ששכנה בת"א. הסרט היה מגיע באמצעות "אגד" בקופסה חומה מהודקת היטב ברצועות שחורות. המקרין היה מוציא בחרדת קודש את הגלגלים מהקופסה ומתקין אותם על מכונת ההקרנה. אחר כך היה מתמתח לו בכיסא וממתין בשקט מתוח לחברים שיגיעו לח"א לאחר השכבת הילדים (לינה משותפת זוכרים). וכך כאשר אדם ומכונה נמצאים להם דרכים ונצורים בח"א נדמה היה שהכל מוכן לאירוע הגדול. אך מרגע זה ואילך נעו הדברים, כגזירת גורל בטרגדיה יוונית, לקראת התרסקות בלתי נמנעת.

בימים ההם היה מעין חוזה לא כתוב בין החבר לקיבוץ. כשחבר בא לראות סרט בשבת, הוא בא בתביעה בלתי מתפשרת שהכל יהיה "בסדר" (כלומר, שהאורות יאפילו אט אט, גלגלי הסרט יתחילו לנוע באישה חרישית, התמונות תרצדנה על המסך באור כחלחל, והוא יוכל סופסוף לשקוע בתנומה מבורכת). בסך הכל ה"בסדר" הזה היה הבסיס האיתן והבלתי ניתן לערעור של חייו במקום הנהדר שנקרא אז קיבוץ. וכשה"בסדר" הזה היה מתנפץ לרסיסים בגלל איזו תקלה מיד היה חרב עליו עולמו. ככלל, תגובת החברים, במקרים כאלה, נעה בקשת רחבה מקוצר רוח עד לתגובות של רשעות גלויה.

ולעומתם המקרין, בלט תמיד בבדידותו המזהרת. בסך הכל היה לנו כאן עניין עם חבר שמשחר ילדותו חלם לעסוק בקולנוע כשיהיה גדול. והנה סופסוף הגיע היום המיוחל והוא ניצב לצד המכונה המסובבת שני גלגלים וזורקת קרן-אור צבעונית שהופכת, בהיתקלה במסך הלבן, לעולם מופלא של צבעים ומאורעות מעולמות רחוקים- ואז לפתע נשברו ההרמוניה והקסם ומהחושך בקעה קריאה- "מאניאק, מה עם הפוקוס", ולאחר מכן עלה קול עבה מתוך חדר האוכל החשוך והתלונן "אידיוט, אתה לא שומע שהקול לא עובד". וכך הסרט היה ממשיך להתגלגל איכשהו אל סופו והחברים היו הולכים בזעף לבתיהם ומותירים אותו לבד ביחד עם הזן ואמנות אחזקת מכונת ההקרנה.

ובכל זאת היו פעמים בהם הכול הלך כמו שצריך והחברים נישאו על כנפיה הטובות והצבעוניות של הקרן שנזרקה מהמכונה כשהיא מהבהבת מעל לראשיהם אל עולמות קסם רחוקים. עד אשר הגיעה הטלביזיה והרגה את הסרט בחדר האוכל, וזרקה גם את המקרין לפח האשפה של ההיסטוריה.

באותו מוצאי שבת גורלי ומיוחד עליו אנו מדברים, נתן המסריט הרגיש לא טוב והוא ביקש מאבנר, הנער שמסייע לו בחרדת קודש לגלגל את הגלגלים על מכונת ההקרנה ולהתקין בה את הפחמים, להחליף אותו ולהקרין לבדו.

הדבר התרחש בשלהי שנות החמישים של המאה העשרים. היה זה בסוף חודש אוגוסט, בקיץ צחיח ולוהט, שבא אחרי שני חורפים שחונים ודלי גשם במיוחד. הפלחים היו כבר כל כך מיואשים, עד שכמוצא אחרון התפללו בצריף של הגד"ש, בלהט כמעט דתי, לסטלין אלוהי הסוציאליזם שיוריד גשם. וגשם כמובן אין.

אבנר הקדים לבוא באותו יום שבת כבר אחרי הצהריים, והוציא את המכונה מהמחסן שבו הייתה מאוחסנת בחדר האוכל במשך כל השבוע, והסיע אותה על גלגליה אל מקומה הנכון. הוא הוציא ברעדה את הגלגלים מתוך הקופסה בה היו נתונים ובדק שאינם קרועים באיזשהו מקום, כשהוא מעביר אצבע אוהבת לאורך רצועת הצולליד השחורה והמבריקה. הסרט שהגיע באותו שבוע היה "מוריד הגשם". סרט מרגש עם ברט לנקסטר וקטרין הפבורן שהיה להיט גדול באותם ימים. נתן אמר לאבנר עוד קודם לכן שדיבר כבר עם אנרי, שהיה מכונה "האנגלי" (וזאת על שום העובדה שנולד בצרפת), ושהוא מוכן לבוא ולסובב את גלגלי התרגום מאנגלית לעברית שהופעלו באופן אוטונומי מהצד. ורק בקשה אחת הייתה לו לאנרי "האנגלי", אם אפשר לסדר שהחברים לא יצעקו עליו במהלך הסרט.

אחד הדברים המרתקים בצפייה בסרטים באותם ימים היה הצורך לתרגם מאנגלית לעברית, ואל זה הצטרפה העובדה המרה, שלעיתים קרובות מדי לא היה כל קשר בין המשפטים הנאמרים באנגלית על ידי הדמויות שעל המסך, לתרגום העברי שהיה נגרר לאורך המסך לצד התמונה של הסרט. המתרגם היה מפעיל באופן ידני גלגלת קטנה וקובע בעצמו את קצב התרגום. לפעמים המשפטים המתורגמים הקדימו להופיע אחר הדברים הנאמרים, ולרוב הם איחרו, אך כמעט אף פעם לא התקיימה סינכרוניזציה מוחלטת בין מה שנאמר על ידי הדמויות שעל המסך למה שהופיע בתרגום בצד.

באותו ערב היה הסרט מרגש ביותר. החברים הזדהו מאוד עם עיירת הספר האמריקנית הנמצאת בדיוק באותו מצב צבירה קיומי כמו הקיבוץ הצמא למים במדינת ישראל הצעירה והמתקוממת. התרגום, כרגיל, לא חפף את דברי הדמויות, ולמרות זאת הרומן בין ברט לנקסטר לקטרין הפבורן התפתח יפה לשביעות ליבם של החברים והחברות שישבו באותה עת בחדר האוכל. ובאמת קרה הפעם אותו דבר קסום ונדיר, שמתרחש לעיתים רחוקות מדי, וחדר האוכל איבד לאט את קירותיו והם הפכו להיות שקופים וכל הנוכחים נישאו על כנפי הקסם הקולנועי אל המדבר האמריקני הצחיח והלוהט שבסרט.

באותו זמן, ביל סטרבק (ברט לנקסטר) גבר נאה ונוכל קטן, כבר מנצל את תמימותם של אנשי העיירה הנואשים. הוא מגלה להם שהוא מין סוג של "מוריד גשם", משהו שלמד מהאינדיאנים. ליזי קארי (קטרין הפבורן) נופלת בקסמיו ביחד עם אנשי העיירה החביבה, ובאותה העת הוא שובה גם את ליבם של כל הצופים, ובעיקר הצופות, בחדר האוכל הקטן של הקיבוץ השחון, והוא מבטיח כמובן לכולם להוריד גשם. בסוף מתברר מה שהיה ברור כבר מההתחלה, שהוא רק נוכל עלוב המוליך את כולם שולל באמצעות יופיו וחיוכו צחור השיניים.

ואז, אחרי שמתרחשים המון אירועים שוברי לב, ביל סטרבק עושה את "הקסם" המובטח שאמור לחולל גשם ועוזב כשהוא מותיר אחריו אנשים ונשים שבורי לב, בעיירה הנידחת ובקיבוץ כאחד.

כמה דקות אחרי שנעלם ברט על סוסו אל האופק המכחיל, החלו שמי הסרט להתקדר וגשם שוטף החל לפתע לרדת על עיירת הספר האמריקנית הצמאה. אנרי "האנגלי" סובב באותו זמן את גלגל מכונת התרגום בעצלתיים כאשר הוא מאט או מאיץ את תנועת ידו בהתאם לקריאות הייאוש של החברים. כאשר החל לרדת הגשם בסרט הגיע אנרי "האנגלי", מבחינת התרגום, למשפטים שנאמרו בסרט כחמש דקות קודם לכן. חבר עצבני במיוחד, שלמראה הגשם היורד בסרט איבד את עשתונותיו, צרח לפתע בקול חזק ומהדהד: "שייקח אותך הרעם צרפתי מטומטם!", ובאותו רגע התרחש משהו מדהים, רעם כבד התגלגל בחוץ על ראשם של החברים וגשם זלעפות החל לרדת בקול המון טיפות גדולות ורטובות. תוך חמש דקות ניגרו ארצה כחמישים מילימטר של גשם והגשם רק הלך והתחזק. שש דקות אחר-כך החלו כבר המים לחדור מהגג, שלא הוכן עדיין לחורף, בבת אחת ומהרבה מקומות אל תוך חדר האוכל. מעל אבנר והמכונה נשפכה מהגג כמות גדולה במיוחד של מים שיצרה מיד קצר חשמלי במכונה. גם חדר האוכל חשך לגמרי ורק הברקים שבאו מבחוץ האירו לפרקים את פניהם הנדהמות של החברים. לאחר שהתאוששו מעט מהתדהמה, מיהרו החברים לבתיהם כדי להירגע, להתייבש ולהחליף בגדים. גם אנרי "האנגלי", שנעלב מהקריאה "צרפתי מטומטם", הודיע לאבנר בכעס שהוא הולך ו"שהחברים ימצאו להם מישהו יותר חכם ממנו כדי שיתרגם להם סרטים". ואז הוסיף בציניות זועפת "אולי מישהו שנולד בארץ!" והלך לבלי שוב.

וכך בסופו של אותו אירוע קוסמי, נותר לו אבנר לבדו בחדר האוכל המוצף עם מכונת ההקרנה הרטובה והדוממת והוא בודד ורטוב יותר מתמיד. מאז אותו יום זכה אבנר בקיבוץ לכינוי "מוריד הגשם".

וישנם כאלה, המוסיפים ומספרים שכעבור כמה שנים כאשר אבנר גויס כבר לצבא, התרחשה שוב שנת בצורת קשה במיוחד. אך בקיבוץ העדיפו הפעם להקדים תרופה למכה, ובמקום להתפלל לסטלין, הזמינו מיד ממחלקת הקולנוע את הסרט "מוריד הגשם", וצביקה שישנם לו מהלכים ב"מחלקת ביטחון", יצר קשר עם המפקד של אבנר, ואבנר אכן הגיע במיוחד כדי להקרין את הסרט. אותם חברים יודעים גם לספר שהעובדה שהפעם לא ירד גשם, נעוצה רק בכך שאנרי "האנגלי" עדיין לא נירפא מעלבונו וסירב בכל תוקף להיות המתרגם. ורק בגלל זה, לדעתם, לא התרחש שוב אותו שבר ענן מסתורי ושופע גשם, כפי שקרה בפעם הראשונה בה הקרין אבנר לבד סרט, בלי נתן המקרין הקבוע, שהרגיש לא טוב דווקא באותו היום.

פינת "תעביר את זה הלאה" - אנשים טובים באמצע הדרך...

חברים יקרים, מצורפת בזאת רשימת דברים הדרושים ל**תינוקות נטושים** המטופלים באהבה גדולה ע"י מתנדבות מעמותת **חיבוק ראשון**. במידה ומישהו מכם נתקל באחד ממוצרים אלה, חדש או ישן במצב סביר, אנא צרו קשר. תודה מכל הלב,
 - מובייל גדול למיטה.
 - פעמון רוח.
 - ספרים (במבנה של תינוקות).
 - משחקי מראה.
 - אביזרים לגרייה אודיטורית במבנה של צמיד ליד/ רגל כמו צמיד פעמונים.
 - משחק ויברציה.
 - כסא משולב/ שולחן עם נדנדה.
 - משחק סיבה תוצאה (לחצנים שונים שע"י הלחיצה קופצת דמות).
 - כדור פלסטיק/ גומי בגודל בינוני (כדורגל), עדיף בצבעים שחור- לבן-אדום.
 - ספר מפלסטיק - מבנה של ספר רגיל (ניתן גם ספר בסיס ראשוני של מושגי יסוד- צבעים/ חיות...) מושג אחד בכל עמוד. חיבוק,
 נטע ריינר- נצר
 ראש השרות הסוציאלי
 עמותת "חיבוק ראשון" רח' החשמונאים 91 ת.ד. 20497, תל-אביב 61204
 טל: 03-6022457, פקס: 03-5444159
 ותודה לתהילה שהעבירה לנו את המכתב.

כמה טיפים קטנים שכל אחד מאיתנו יכול לעשות כדי להציל את כדור הארץ

אז כמו שאמרנו לפני שבוע- מצמצמים את השימוש בפלסטיק והנה כמה דוגמאות: אורזים את הכריך בנייר ולא בפלסטיק. כל דבר שקונים מנסים שהוא לא יהיה באריזת פלסטיק, ואם כבר קניתם ניתן לשים היום את כל המיכלים והבקבוקים במתקנים למחזור בקבוקי השתייה, אבל בכלל כדאי לצרוך כמה שפחות, הצריכה היא היום אחת הבעיות הכי גדולות שלנו. משתמשים במתקן לטיהור מים שמחובר לברז במקום לקנות בקבוקי מים. במסיבות/ארועים אפשר להשתמש בתרכיז מיץ- חוסך בקבוקי מיצים, אך אם כבר כן קניתם אז להעביר אותם אח"כ למתקן למחזור בקבוקים. בכלל מי שעדיין זורק בקבוקים בפח אז הגיע הזמן להתחיל למחזר, יש שני מתקנים למחזור בקבוקים גדולים ליד המרכולית, ויש מתקן למחזור כל המיכלים החייבים בפיקדון בהמפגש- בקבוקים קטנים, בקבוקי בירה, פחיות, בקבוקי יין וכו'.

כשברא הקדוש ברוך הוא את האור, עוד לא נבראה השמש,

ולא נברא עוד הירח ולא נבראו הכוכבים .

לא היה זה אור רגיל. האור הראשון היה אור מיוחד. אור פנימי .

אור רוחני , שאדם יכול היה לראות בו מסוף העולם ועד סופו.

ראה הקדוש ברוך הוא שבני האדם יפרו וירבו ורובם עלולים לעשות שימוש לרעה

באותו אור יקר וטוב. החליט הקדוש ברוך הוא לגנוז את אותו האור

ולברוא במקומו את השמש והירח והכוכבים שיאירו ליצורים החיים על הארץ .

נמלח הקב"ה בדעתו - היכן כדאי לגנוז את האור ? באו המלאכים והחלו לייעץ לו ..

אמר גבריאל: אלהי השמים! גנוז את האור הרחק על הירח -

לעולם לא יצליח האדם לטפס גבוה כל כך .

אמר הקב"ה: לא, יום יבוא והאדם יבנה לו חללית ויגיע לירח ולכוכבים .

אין זה טוב לגנוז שם את האור .

אמר רפאל: רבונו של עולם! הטמן את האור עמוק עמוק במעמקי האוקיאנוס,

לשם בודאי לא יגיע האדם לעולם !

לא! אמר הקב"ה, ביום מן הימים יבנה האדם כלי הנקרא צוללת

וגם לשם הוא עתיד להגיע. גם זה לא רעיון טוב ...

וכך כל מלאך ומלאך הציע רעיון חדש, ואת כולם דחה הקב"ה,

כי ידע שאין מקום שיבצר מן האדם להגיע ולחפש בו .

לבסוף לחשה השכינה - יש מקום אחד שאם נטמין בו את האור לעולם

לא ימצא אותו האדם. זהו המקום היחידי שבו הוא יפחד לחפש ...

היכן הוא המקום הזה? שאלו כולם

עמוק בלבו של האדם, אמרה השכינה. זהו המקום היחידי שבו האדם לא ירבה לחטט,

ומי שיעמיק וימצא שם את האור הגנוז - הרי ראוי הוא לו ..

הביאה: שושנה ש.

Parents Page 31.01.08

Village News:

The rain may not be doing it's thing by us (wait for the drought warnings) but the old and snow certainly are! We've had approximately 1/3 of the rainfall that we need on average but, not have snow on the mountains behind Roash Pinna and Hatzor. Kfar Giladi and Kiryat Shmoneh also have snow and that means....school's out!

Special Mazal Tov to Dorit Rozenkrantz (who writes for this column) on her 50th birthday. Our wishes for your very good continued health and your continuing willingness to write.

Last Friday night the Bar Mitzvah class went to the conservative synagogue in Zichron Yaakov for Kiddush Shabbat. Elisha Wolfen was the Rabbi in attendance, as he is the rav of the community there. Reports say it was a very warm and welcoming prayer session. The kids also learned a bit about the various traditions of shabbat.

The inclement weather and fallow year didn't stop the schools from celebrating TU B'Shvat. There were open classes about the celebration and the kids came home with small pots of pansies and other similar plants. Nothing keeps us from celebrating.

The hike which was planned for the weekend was cancelled due to the weather. Another date will be set as soon as the weather allows.

The high schoolers did manage to get their half year certificates and some of them were smiling (and some not). But now they have an additional ½ year to bring their grades up.

Welcome back to Carol Lupov who spent the past three weeks in Thailand. She went in search of the sun and warmth, something we have in short supply at the moment.

Pearl Ben-Atar spent a week in England for her 80th birthday. She claims it was warmer and more pleasant than it is here at the moment. Sometimes the grass isn't greener....

The elders of our community didn't let the weather stop them and had an outing to Beir Alfa to see the ancient mosaic floors. They went from there to Gan-Garoo, the wildlife preserve for Australian animals in the Galil and even managed to have a picnic lunch. They returned tired but happy.

Last Friday night saw the Coffee-Pub opened with a musical evening arranged by the younger Wagner's. Those who were able to get there say it was a very nice evening.

Michal & Binny Yodaiken and their two kids have moved into the Vatikan (Marion Z"L Gershman's old house). It's a really good idea to have neighborhoods with mixed age groups and lots of fun to see kids running around.

The mini-market has a new computerized cash register. They are getting acclimatized now but there should be no problems with it. Soon the placement of the counters will be changed too and that should make things a lot more convenient for the shoppers.

For those of you who still haven't signed up for the spring trek to the Negev: this is your last chance! The list will close this weekend, so please, contact wither, Elvelyn, Gadi A., Yael Sprung, Nira, Leah or Carol B.

That's all the news we have for this week, so we wish you all a good shabbos.

The Steiner's

Our special thanks to Kfar Hanassi for the wonderful months we have spent here after years in the 'Big City'. Here we were able to get our bearings. Though we would have loved to remain amongst you, there is simply not enough work for us and we have to leave to seek our fortunes elsewhere (like in the center of the country). So, with heavy hearts, we leave the quiet, calm north and set out.

Adaya and

Lawrence Goldner

Ecological News

As we mentioned last week: it's best to keep away from plastic. So? Instead of wrapping a sandwich in plastic wrap, try paper. Instead of buying bottled water (in plastic bottles, of course), try buying a filter for the house or the faucet so that all your water is clean. If you already purchase plastic bottles, be sure to bring them back for recycling. There are two big cages for recycling plastic right by the mini-market. Also, all those bottles that you pay a deposit for can be returned to the mini-market or given to the Mifgash as a donation.

Pay It Forward – Israeli Style

The Israeli organization, "First Hug", dedicated to helping orphaned babies and children needs help and requests that any clothes, toys, mobiles, baby seats, etc that are no longer being used, be sent to them. Please contact their head of social services:

Netta Reiner-Netzer, Hahashmonaim St. 91, POB 20497, Tel-Aviv 61204

Tel: 03-6022457 Fax: 03-5444159

Our Mistake - (she was left off the list last week...)

Shosh Solomon turned 70 last week – **Mazal Tov**

Birthdays:

03.02 Mrs. Hilda Barak

Ruth Eitam (Ehrenberg granddaughter)

04.02 Bob Vignaux

Keshet Ben-Haim (granddaughter)

Lihi Rozenkrantz

Birthdays (cont'd)

05.02 Ruti Erez

Aya Farchi (Waterman granddaughter)

Noam Segev-Kropero

Shani Shoer (Amit granddaughter)

06.02 Eilaine Easteon

Tal Ashkenazi

Or-Moshe Farchi (Waterman grandson)

07.02 Galil Rozenkrantz

Esther Harush (Waterman great-granddaughter)

Galit Solomon

08.02 Liran (Glick) Senana

Nofar Cohen (Marks granddaughter)

Daniele Ehrenberg (granddaughter)

09.02 Ilan Medina

Anniversaries:

08.02 Penina and Yaron Zeevi

09.03 Pam & Rafi Schengezicht

Commemorations:

Moranne Amit	08.02.02	בשבט תשס"ב	כז
Mr. Abraham Resnick	16.02.88	בשבט תשמ"ח	כח
Gilad Hayman	13.02.64	בשבט תשכ"ד	ל
Shalom Davies	25.02.90	בשבט תש"ן	ל
Mr. Emil Frank	27.02.01	בשבט תשס"א	ד
Zvi Levenson	05.03.87	באדר א' תשמ"ז	ד